FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS
Zwettl, Ende 12. Jh.
Seite 125r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

radix. ut talis ⁊ tant̃ in posset fieri. atq;
impleret ut̃tas di. ex eo machabei p̃quos
id effectum ē. unde nom̃ celebre possident
in ecl̃ia di. Simil̃ de hest̃ atq; mardocheo
sciendu est. quia cu dicet̃ urso illi. surge
comede carnes pl̃imas. i. cu p̃sax atq; me
doz regi assuero dixisset aman. decne u
peat genus iudoz ⁊ c. milia talentoz appn̄
dam archarius gaze tue. steterunt p̃ aiab;
suis ⁊ p̃gente sua. ita ut patibulo appendet̃
aman quod mardocheo parauerat ⁊ x. filii
eius cruci affigent̃. ⁊ pom̃s puniras una die
ultioris constituta uindictam capent iudi
de hostib̃ suis. Cum hec ex his similia res
pondissem de illis ⁊ de cetis antiquis scis
p̃quoz labores. z bella necessaria fortit̃ eui
cit ubum di ne piret genus illud de quo car
ne assume p̃posuerat ad salute gn̄is huma
ni. tu uehement̃ delectat̃ ratio ē hui scemi
repente in istam uoce erupisti. Scribe in
libru de uictoria ubi di. Hoc idem repe
tens cerebro instituisti. et usq; nunc uehement̃
instaret nō desinis. putans quod hinc scil̃ ecot̃
sensus mi thesaurū bonoz opis effode possis se
cdm dignitate tituli q̃ p̃fixisti. ut uocet̃ lib̃
de uictoria ubi di. Ve res magna est. et ad elo
quendu difficil̃. immo ⁊ impossibile ē ea dig
ne ubis consequi. quia victoria magna ē. et
magnus ds qui uicit. ubū quippe ds ē. mag
nus in quam ⁊ fortis est qui uicit. ⁊ magnū
hostis qui uict̃ ē. magnū cram̃. et magne cau
se cramines. Sz ⁊ hoc inferā qua magna est
dilectio tua q̃ ad istud me cōpellit. et magnū
debet ē fuor studuisci ad placendu ubo di p
qd sumus facti. p qd sum̃ lib̃ati. sin̄ cui gra
nemo uuit. Aslit g̃ ipm̃ ubum. ipa sapia
q̃ aperuit os muti. ⁊ linguas infantū fecit di
sertas. suaq; os meū laude repleat ut cante
glam ⁊ magnitudine ei. ita ut t̃ suggessis
se ex in obtempasse ⁊ alicui p̃ficiat legisse.

Jam nunc opus ingredienti dignum arbitri
ab ipo uocabulo exordiri. i. in p̃mis dicere
summam cause. cui uocetur. ul̃ quid sit
victoria ubi di. Explicit plogus.

Incipit Rupt̃ de victoria verbi dei Capitulū p̃mu-

Victoriam verbi di. effectum. et
opus p̃fectum dicimus. p̃positi
di ad laude ipi omipotentis et
in uicti. quia neq; mors neq; uita.
neq; angli. neq; p̃incipat̃. neq;
instantia. neq; futura. neq; for
titudo. neq; altitudo. neq; p̃fundu. neq;
creatura alia potuit ul̃ potit aute quin
fieret ex fiat quod ipe p̃posuit ul̃ decreuit
fieri. Quam ue laudabil̃ ex admirari nos
faciet magna eim̃ victoria ubi di mag
ac mag considerat̃ diligentū ille hostis
qualis ul̃ quantus sit qui p̃positū ei aute
uoluit. et adhuc contend̃ cum cecidit
ex uicens victus sit. Qual̃ ⁊ ul̃ quant̃
ille ē. Draco magnus et rufus ē. habens
capita. vii. ⁊ cornua. x. draco in quam ma
gnus serpens antiquus uocat̃q; diabolus
ex satanas. orbis uniusi seductor. Iste est
adusari ubi di. ex cu tal̃ ac tantus sit pug
nando et repugnando. rebellis nō potu
it nec potest aute di ubum p̃positum.
Hec est victoria ubi di. qua ds quos p̃sci
uit ⁊ p̃destinauit conformes fieri ymagi
nis eius de ubi. ei de filii sui. Ecce uocau.
uitificauit magnificauit p̃ipm̃ ubum
suum carne factum. p̃ipm̃ filiū suum d̃
um z hominē ihm̃ xp̃m. cui ē victoria
tanta. tam nobilis. ut uicto ex confuso
dracone iam dicto sedeat ad extrus dei. In
p̃cessu s̃monis dicendu erit de illo tali
ad usario. cui ul̃ un̄ dicat̃ et sit draco.
un̄ magnus. un̄ rufus. q̃ sint ei capita.
vii. z q̃ cornua. x. un̄ ul̃ ex quo accepit.